

Příloha 1 Specifikace 4 potenciálních lokalit

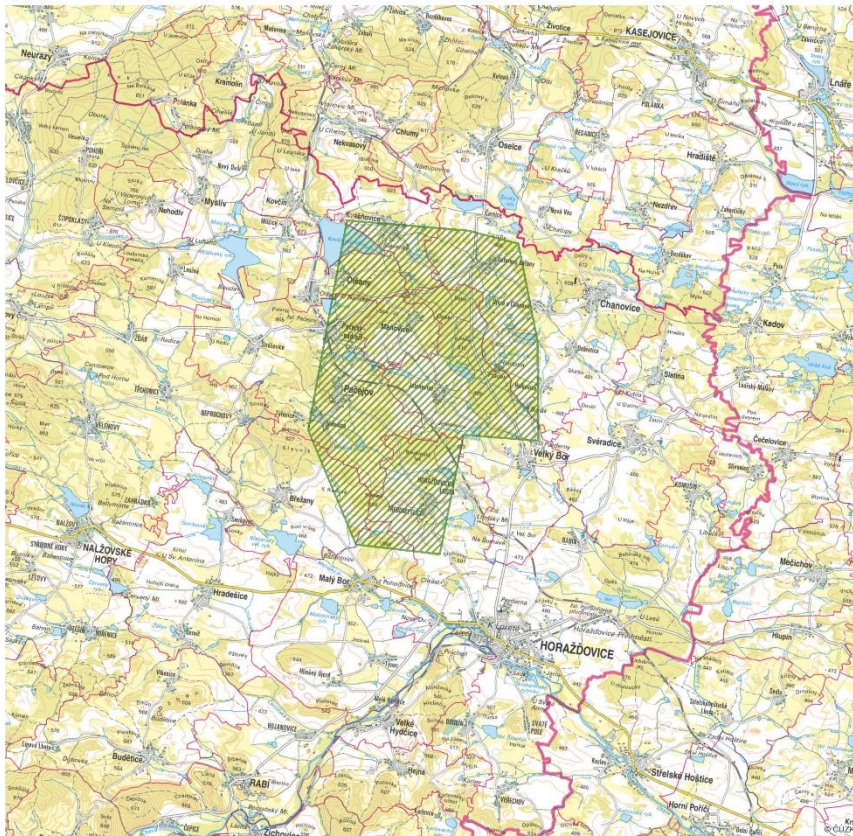
Společné zájmové území vymezuje polygon Perspektivních území pro geologické práce (tj. polygon budoucího průzkumného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry). V jeho rámci bude ověřována poloha a rozsah Perspektivních území pro projektové práce (homogenních bloků horninového prostředí), které budou sloužit jako podklad pro výběr finální záložní lokality HÚ a jeho umístění. Samotné geologické práce budou probíhat jak v rámci polygonu obou Perspektivních území, tak do vzdálenosti až 25 km od polygonu, a to za účelem splnění požadavků vyhlášky č. 378/2016 Sb.

Březový potok:

Podle regionálního členění reliéfu patří území lokality Březový potok k podsoustavě středočeská pahorkatina, pro kterou je typická střední výška 436,3 m. Nejvyšším bodem studované oblasti je Slavník (627 m n. m., jjz. od Pačejova), nejnižším bodem je údolí Svěradického potoka (446 m n. m.). Celé území se vyznačuje střídáním lesů s ornou půdou, loukami a pastvinami. Orná půda je prokládána mozaikou polí, luk a trvalých kultur, které se střídají s pastvinami. Vše se nepravidelně střídá se zalesněnými oblastmi a vodními plochami.

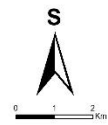
Geologickou stavbu území vytvářejí magmatické horniny patřící ke středočeskému plutonickému komplexu, konkrétně granodiority blatenského a červenského typu, které intrudovaly do vysoce metamorfovaných hornin před cca 346 miliony lety. Na těchto horninách jsou uloženy horniny pokryvných útvarů, zastoupené svahovými a říčními sedimentárními horninami kvartérního stáří. Bylo vymapováno množství žilných těles (aplity, lamprofyry, žilný granit atd.), které se vyskytují v rámci území lokality nerovnoměrně a jsou přítomné jak v granodioritech středočeského plutonického komplexu, tak i v metamorfovaných horninách moldanubika. Území lokality Březový potok patří k denudační oblasti, s výraznějšími vlivy eroze a transportu.

Území lze z hydrologického pohledu rozdělit na dvě části. Severní část oblasti patří k povodí Úslavy (Kovčinský potok), jižní pak k povodí Otavy (Březový potok, Hájek, Velkoborský potok, Svěradický potok, Hradištský potok). Vyskytuje se zde množství vodních ploch, největší je Kovčinský rybník o celkové ploše 104 ha. Z dalších rybníků lze uvést např. Široký rybník, Zákup, Korytný rybník a menší rybníky na potoku Hájek.

Legenda

- Perspektivní území pro geologické charakterizační práce - navrhované průzkumné území

Janoch:

Zájmové území budované krystalinickými horninami tvoří pahorkatinný předěl mezi severním okrajem významných sedimentárních struktur českobudějovické pánve (směrem na J až JZ s průměrnou nadmořskou výškou terénu kolem 400 m n.m.) a okrajem třeboňské pánve s průměrnou nadmořskou výškou 430 m n. m. Tok Vltavy, Lužnice a některých přítoků výrazně ovlivnily tvar terénu, ve kterém vytvořily hluboce zařízlá údolí. Bod s nejnižší nadmořskou výškou v lokalitě leží v údolí Vltavy pod Týnem nad Vltavou s nadmořskou výškou 350 m n. m., nejvyšším bodem je Velký Mehelník s nadmořskou výškou 633 m n. m.

Na území převažuje zemědělská půda, která je prokládána mozaikou polí, luk a trvalých kultur, které se střídají s pastvinami. Zemědělská půda převažuje hlavně v západní a střední části území. Na východě kolem údolí Vltavy převažují zalesněné oblasti, tvořené především smrkem, borovicí a bukem. Jihozápad území v oblasti křídových a terciérních pánví je charakteristický zvýšeným výskytem vodních ploch.

Horninový krystalinický podklad zájmového území je převážně budován moldanubickými metamorfovanými horninami jednotvárné jednotky (biotitické a silimanit biotitické pararuly v různém stupni migmatitizace). Tento komplex je nerovnoměrně pronikán malými žilnými tělesy křemene, leukokratních granitů a pegmatitů, které jsou spojené nejspíše s projevy pozdní fáze variského plutonismu. Na východě a jihovýchodě zájmového území se vyskytují, někde i poměrně hojně, vločky erlanů, mramorů a kvarcitů. Na jihu je moldanubikum omezeno okrajovými zlomovými liniemi třeboňské a českobudějovické pánve. Kvartérní pokryvné útvary jsou zastoupeny především svahovými a říčními sedimenty.

Z hydrologického pohledu lze území rozdělit na dvě části, jejichž hranici tvoří přibližně spojnice vesnic Všemyslice-Temelín-Dříteň-Malovice. Severovýchodní (menší) část patří k povodí Blanice. Do tohoto povodí náleží Bílý potok (na svém horním toku nazýván Radomilický potok) s přítoky Temelínského, Malešického, Dříteňského a Újezdeckého potoka a Zabořský potok. Jihovýchodní část území náleží k povodí Vltavy. Tato část je odvodňována přítoky Bezdrevského (Soudného) potoka jako jsou Malovický potok, Jamský potok, Olešník, Mydlovarský potok a Munický potok. Samostatné toky odvodňované na území polygonu přímo do Vltavy jsou: Rachačka, Strouha a Palečkův potok na levém břehu a Kozlovský potok, Budáček a Děkanský potok na pravém břehu Vltavy.

V severní části území se nachází Jaderná elektrárna Temelín.

Legenda

 Perspektivní území pro geologické charakterizační práce - navrhované průzkumné území

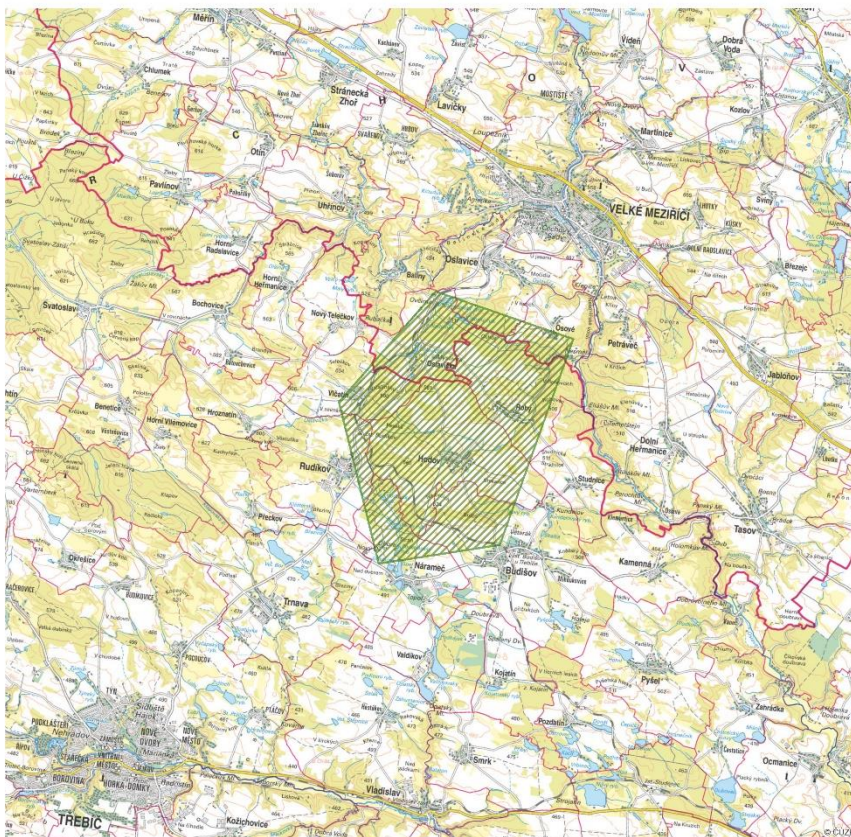
Horka:

Podle regionálního členění reliéfu území náleží do podsoustavy Českomoravská vrchovina, respektive jejích celků Křižanovská vrchovina a Jevišovická pahorkatina. Krajina má charakter pahorkatiny až vrchoviny se zaříznutými údolími Oslavy a jejích přítoků (např. Oslavička, Mařek) a přítoku Jihlavy (Mlýnský potok). Nadmořská výška se pohybuje mezi 450 a 590 m n. m., nejvyšší kótou je Vlčatínský vrch (Ambrožný 640 m n. m.).

Území je situováno v krajině s převahou odlesněných, zemědělsky obhospodařovaných pozemků, s drobnými remízky či s menšími až středně velkými lesními celky na terénních návrších nebo na svazích potočních údolí. Méně se vyskytují samotné louky a pastviny a vodní plochy.

Z pohledu regionální geologie patří území k moldanubiku, přesněji je situováno v severovýchodní části třebíčského masivu. Dominantním litologickým typem zájmové části třebíčského plutonu jsou amfibolbiotické až biotitické melasyenity až melagranity (durbachity). Tyto horniny se mohou členit na strukturní podtypy podle zrnitosti a procentuálního zastoupením porfyrických vyrostlic živců, což ale nijak významně neovlivňuje jejich chemické složení a reologické vlastnosti. Běžně se vyskytují drobné žíly granitoidních hornin (aplitů, pegmatitů a leukogranitů, často s turmalínem). Pokryvné útvary mají na území malý rozsah a jedná se hlavně o svahové a fluvialní sedimenty kvartérního stáří. Výskyt kvartérních sedimentů byl ovlivněn geomorfologickými jevy a antropogenní činností. Podložní durbachity jsou většinou postižené zvětváváním maximálně do hloubek několika metrů. Větší mocnosti zvětralin můžeme očekávat podél tektonických poruch.

Z hydrologického hlediska náleží území téměř celé do povodí Jihlavy, pouze severovýchodní okraj vnějšího polygonu spadá do povodí Svitavy. Severní část území odvodňuje řeka Oslava a její přítoky, Lavičský potok, Balinka, Oslavička, Vodra, Mařek a Kundelovský potok. Jižní část zájmového území odvodňují levostranné přítoky Jihlavy Klapovský a Mlýnský potok. Jsou zde také četné rybníky situované zejména na Mlýnském potoce. V severní části území je to Oslavičský rybník, Benetínský rybník, Malý Demák, Nadýmák a Oborný rybník. V jižní části území se nachází Hodovský rybník, Perný rybník, Podstránský rybník a Rybníčky.

Legenda

- Perspektivní území pro geologické charakterizační práce - navrhované průzkumné území

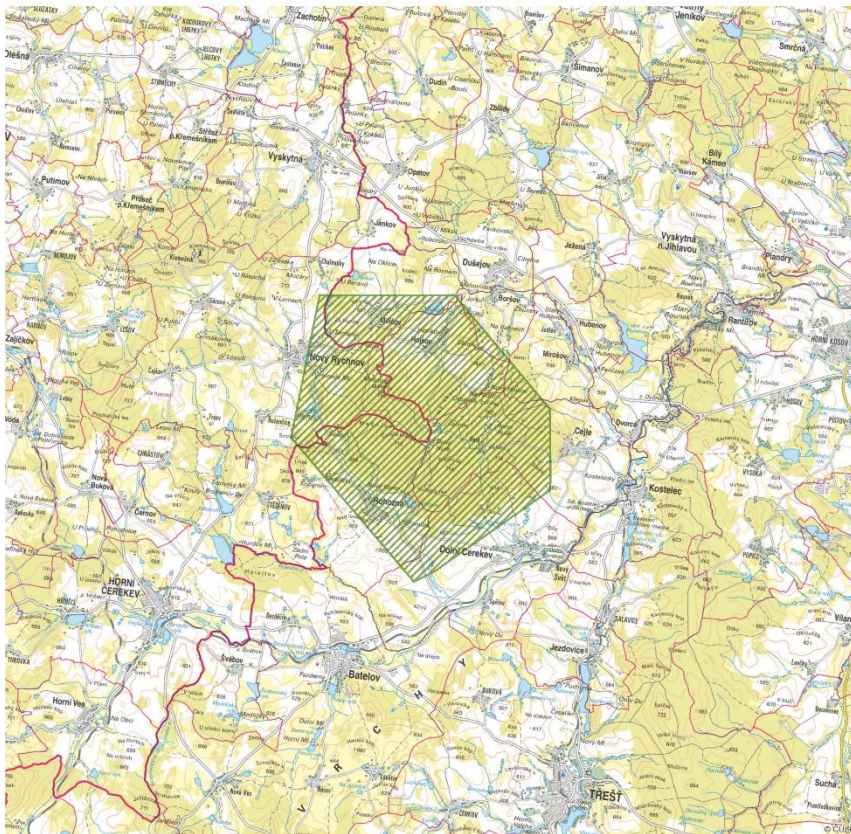

Hrádek:

Z hlediska morfologického členění je území součástí geomorfologické podsoustavy Českomoravská vrchovina, celku Křemešnická vrchovina, podcelku Pacovská pahorkatina, okrsku Rohozenská kotlina a podcelku Humpolecká vrchovina, okrsků Čeřínek, Vyskytenská pahorkatina a Křemešnická vrchovina. V případě vrchu Čeřínek jde o pravidelnou kvádrotitou vyvýšeninu s plochým vrcholem, omezenou na všech stranách výraznými svahy, tvořenou granitoidy, na vrcholu se nachází granitoidní skalky a balvany s kryogenními tvary. Nejvyššími body jsou kóty Čeřínek (761 m n. m.), Mešnice (753 m n. m.), Čertův hrádek (714 m n. m.), Přední skála (712 m n. m.), Huťský vrch (709 m n. m.), Na skalce (700 m n. m.).

Horninové komplexy této oblasti patří k regionálnímu celku moldanubika, respektive k jednotkám moldanubika jižních Čech. Byly identifikovány horniny monotónní skupiny moldanubika (migmatity, migmatizované pararuly a pararuly), granitoidy moldanubického plutonického komplexu (zejména těleso plutonu Čeřínků) a sedimenty pokryvných útvarů, mezi které patří kvartérní uloženiny ve formě zejména svahových a říčních sedimentů. Mocnost zvětralínového pokryvu, tzn. zvětralých až zcela rozložených granitoidních a metamorfovaných hornin, se pohybuje od nuly ve vrcholových partiích území až do běžných 5–10 m, lokálně až 30–50 m. Na lokalitě jsou zastoupeny běžně mrázové sruby.

Převážná část území spadá do povodí řeky Jihlavy, která protéká jižní a jihovýchodní částí území. Směr odtoku povrchových vod je zde generelně k JV. Mezi hlavní vodní toky patří od jihu Hraniční potok, říčka Rohozná a její přítoky, Dolnohuťský potok, Hornohuťský potok a Jedlovský potok s přítoky. Do povodí řeky Sázavy patří sz. cíp území (oblast vrchu Křemešník), který je odvodňován Kladinským a Jankovským potokem směrem k severu. Rozvodnice řek Jihlavy a Sázavy prochází přibližně přes obec Sázava a osadu U zálesáka. Největší vodní plochou na území jsou rybníky Hladov a Jistebník u Horní Cerekve a rybník Sviták u Milíčova, rybníky jsou využívány převážně pro chovné účely. Severovýchodně od zájmového území se na Maršovském potoce nachází Vodní nádrž Hubenov, která slouží pro zásobování krajského města Jihlavy.

Legenda

- Perspektivní území pro geologické charakterizační práce - navrhované průzkumné území

